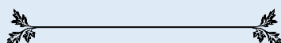

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญกองทุนประกันสังคม
ครั้งที่ 10

ระหว่างวันที่ 20 – 21 พฤศจิกายน 2560
ณ โรงแรมริเจนท์ ซะอ่า บีช รีสอร์ท จังหวัดเพชรบุรี

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 610 คน ประกอบด้วย ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นายจ้าง/สถานประกอบการ ของจังหวัดในภาคกลาง จำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กาญจนบุรี นครปฐม และเพชรบุรี พร้อมทั้งผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม

วิทยากร

- การบรรยายเรื่อง “ประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย
- การบรรยายเรื่อง “แนวคิดหลักการ การให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายอารักษ์ พรหมณี อดีตที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
- การนำเสนอแนวทางการปฏิรูปและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูประบบบำนาญประกันสังคม” โดย นางนิยดา เสนีย์มโนมัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านประกันสังคม

สรุปผลความคิดเห็นในช่วงการอภิปราย

ผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในที่ประชุม จำนวน 12 คน ดังนี้

1. ประเด็นที่ 1: การขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ

- 1.1 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 1 คงอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์เงินบำนาญแบบเดิม (ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ) จำนวน 5 คน
- 1.2 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 ขยายอายุการมีสิทธิรับบำนาญแบบค่อยเป็นค่อยไป และให้สิทธิชดเชยช่วงเปลี่ยนผ่านหากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุที่มีสิทธิรับบำนาญใหม่ได้ คำนวณจากบำนาญที่ควรได้ จำนวน 1 คน

1.3 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขึ้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง เนื่องจากจะไม่กระทบสิทธิของผู้ประกันตนเดิม จำนวน 4 คน

1.4 อื่น ๆ จำนวน 2 คน (ผสมผสานทั้ง 4 แนวทาง)

1.5 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

1.5.1 ลูกจ้างบางตำแหน่ง เช่น ฝ่ายผลิตที่ทำงานมานานแล้ว พออายุเกินอายุ 55 ปี อาจทำงานไม่ไหว ความสามารถในการทำงานลดลง

1.5.2 ควรให้ผู้ประกันตนเลือกที่จะรับบำนาญหรือบำนาญได้

1.5.3 การขยายอายุรับบำนาญตอนอายุ 60 ปี แบบค่อยเป็นค่อยไป ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับบำนาญชดเชยหากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุรับบำนาญได้ ทำให้มีเงิน ทุนอีกก่อนไปลงทุน

1.5.4 ควรให้ผู้ประกันตนเลือกที่จะรับบำนาญหรือบำนาญได้

2. ประเด็นที่ 2: การเพิ่มสิทธิประโยชน์การประกันสุขภาพต่อเนื่องแก่ผู้รับบำนาญ โดยผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากออกจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักเงินบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

2.1 ผู้ที่เห็นด้วยมีความเห็นว่า จะได้มีหลักประกันเพิ่ม แต่ควรกำหนดอัตราเบี้ยประกันสุขภาพว่าจะหักเงินบำนาญไม่เกินปีละกี่บาท

2.2 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีความเห็นว่า

2.2.1 ถ้าสำนักงานประกันสังคมจะประกันสุขภาพต่อเนื่องแก่ผู้รับบำนาญ ก็ไม่ควรหักเงินบำนาญ และควรเพิ่มสิทธิประโยชน์กรณีตายให้ด้วย

2.2.2 ถ้าต้องจ่ายเงินเพื่อประกันสุขภาพเพิ่มการใช้บัตรทองจะดีกว่า ไม่ต้องจ่ายเงินเพิ่ม

3. ประเด็นที่ 3: การปรับปรุงสูตรค่าจ้างเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณเงินบำนาญ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ประกันตนที่มีลักษณะค่าจ้างแตกต่างกัน และช่วยให้ผู้ประกันตนส่วนมากได้รับบำนาญเพิ่มขึ้น มีการปรับค่าจ้างเฉลี่ยในการคำนวณบำนาญชราภาพจาก 60 เดือนสุดท้าย เป็นตลอดอายุการทำงานและปรับค่าจ้างที่ได้รับแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน จะทำให้ค่าจ้างในอดีตมีมูลค่าใกล้เคียงกับปัจจุบันยิ่งขึ้น

ผู้ที่เห็นด้วยมีความเห็นว่า ทำให้ผู้ประกันตนมาตรา 39 ได้รับบำนาญมากขึ้น และผู้ประกันตนที่มีรายได้น้อยจะได้รับประโยชน์สูงสุด

ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีความเห็นว่า

- 1) ต้องการให้ใช้ฐานค่าจ้างที่สูงที่สุดมาเป็นฐานในการคำนวณเงินบำนาญ ไม่ควรใช้ตั้งแต่เริ่มทำงาน
- 2) ไม่เห็นด้วยทั้งสูตรเดิมและสูตรใหม่ ควรใช้ฐานค่าจ้างสูงสุด 12 เดือน มาใช้ในการคำนวณเงินบำนาญ
- 3) ไม่เลือกสูตรการคำนวณเงินบำนาญตายตัว ให้สำนักงานประกันสังคมพิจารณาทั้งสูตรเดิมและสูตรใหม่ในแต่ละบุคคล สูตรใดได้รับบำนาญสูงสุดให้ใช้สูตรนั้น

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ด้านสิทธิประโยชน์

- กรณีผู้ประกันตนมาตรา 33 ออกจากงานไปสมัครเป็นผู้ประกันตนมาตรา 39 เจ้าหน้าที่รับสมัครควรชี้แจงสิทธิประโยชน์ให้ทราบ เพื่อให้ผู้ประกันตนพิจารณาอีกครั้งว่า ควรสมัครมาตรา 39 หรือไม่

สมัครแล้วได้อย่างไร โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์กรณีชราภาพที่ต้องใช้ฐานค่าจ้างเดือนละ 4,800 บาท มากำหนดเงินบำนาญ

- ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์กรณีผู้รับบำนาญเสียชีวิตให้ได้รับค่าทำศพ 10 เท่าของเงินบำนาญ โดยไม่ต้องจำกัดว่าต้องเสียชีวิตภายในเวลา 5 ปี (บำเหน็จตกทอด) เพื่อให้ผู้รับบำนาญตายอย่างสบายไม่เป็นภาระลูกหลาน

- ควรให้ผู้ประกันตนสามารถเลือกว่าจะรับบำเหน็จ หรือบำนาญชราภาพ

- ถ้าผู้ประกันตนรายใดไม่เคยใช้สิทธิประโยชน์ใด ๆ จนถึงรับบำนาญ ผู้ประกันตนนั้นควรได้รับสิทธิพิเศษ เช่น ได้รับเงินบำนาญชราภาพเพิ่มขึ้นจากกรณีปกติ

- ต้องการให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเข้าสู่ระบบประกันสังคม กรณีส่งเงินสมทบมากกว่า 180 เดือน (15 ปี) ทุกครั้งที่ครบ 12 เดือน จะได้รับอัตราการคำนวณเพิ่ม 1.5% นั้น สำนักงานประกันสังคมควรจะเป็นขั้นบันไดตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น ทำให้ยังอยู่ในระบบประกันสังคมนานเท่าใดก็จะได้รับสิทธิประโยชน์บำนาญชราภาพมากขึ้น

สรุปผลที่ได้จากแบบสอบถาม (เฉพาะผู้ออกความเห็น)

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 609 คน มีผู้สนใจตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 410 คน คิดเป็นร้อยละ 67.32 ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 83.96) รองลงมา มีสถานะเป็นนายจ้าง (ร้อยละ 11.53)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพศ			
ชาย	98	23.90	23.90
หญิง	312	76.10	76.10
รวม	410	100.00	100.00
กลุ่มอายุ			
≤ 30 ปี	83	21.34	21.34
31 – 40 ปี	128	32.90	32.91
41 – 50 ปี	108	27.76	27.76
51 ปีขึ้นไป	70	17.99	17.99
รวม	410	100.00	100.00
สถานภาพ			
โสด	172	41.95	42.57
สมรส	202	49.27	50.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
หย่า/หม้าย	30	7.32	7.43
ไม่ระบุ	6	1.46	
รวม	410	100.00	100.00
วุฒิการศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	7	1.71	1.72
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	2.44	2.46
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	6.58	6.65
ปวส./อนุปริญญา	36	8.78	8.87
ปริญญาตรี	284	69.27	69.95
สูงกว่าปริญญาตรี	42	10.24	10.35
ไม่ระบุ	4	0.98	
รวม	410	100.00	100.00
สถานะ			
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	16	3.90	4.01
นายจ้างนิติบุคคล	35	8.54	8.77
นายจ้างบุคคลธรรมดา	11	2.68	2.76
ม.33	312	76.10	78.20
ม.39	23	5.61	5.76
อื่นๆ	2	0.49	0.50
ไม่ระบุ	11	2.68	
รวม	410	100.00	100.00
รายได้			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3	0.73	0.76
5,001 – 10,000 บาท	21	5.12	5.30
10,001 – 15,000 บาท	81	19.76	20.45
15,001 – 20,000 บาท	90	21.95	22.73
20,001 – 30,000 บาท	106	25.86	26.77
มากกว่า 30,000 บาท	95	23.17	23.99
ไม่ระบุ	14	3.41	
รวม	410	100.00	100.00

ข้อมูลด้านการเกษียณอายุและบำนาญ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่วางแผนเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคืออายุ 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.37

วางแผนเกษียณอายุเมื่อ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50 ปี	14	3.41	3.68
55 ปี	161	39.27	42.37
60 ปี	171	41.71	45.00
65 ปี	8	1.95	2.11
อื่นๆ	26	6.34	6.84
ไม่ระบุ	30	7.32	
รวม	410	100.00	100.00

ผู้เข้าร่วมประชุมวางแผนรายได้หลังเกษียณจากบำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การออมและลงทุนส่วนตัว บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รายได้จากครอบครัว และการทำงานหลังเกษียณ ตามลำดับ

วางแผนรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.46
บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.62
บำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคม	4.04
การออมและลงทุนส่วนตัว	3.99
รายได้จากครอบครัว	3.42
ทำงานหลังเกษียณ	3.19
อื่น ๆ	3.87

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ยังไม่ได้วางแผนเนื่องจากไม่มีรายได้เข้ามา
2. การออมนั้นสำคัญต้องดูกำลังและรายได้ในการออมด้วย และหารายได้เพิ่มอย่าหยุดนิ่งถ้ายังมีกำลังสู้ต่อ หลังเกษียณทำงานต่อไปได้มากน้อยต้องทำไปครับ
3. ควรเกษียณที่อายุ 55 ปี และควรให้เลือกบำเหน็จหรือบำนาญได้
4. สนับสนุนให้คนจนเกษียณอายุแต่ยังแข็งแรงทำงานและได้งานที่เหมาะสม

5. ต้องการสมัคร ม.39 แต่ในขณะเดียวกัน สปส. ควรให้สิทธิการได้รับบำนาญชราภาพเพราะไม่เกี่ยวข้องกัน (ปัจจุบันถ้ารับบำนาญชราภาพจะสมัคร ม.39 ไม่ได้)

ผู้เข้าร่วมประชุมออมเงินระยะยาวเพิ่มเติมนอกจากประกันสังคมในลักษณะฝากธนาคารมากที่สุด
รองลงมาคือ การทำประกันชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน และการลงทุนในกองทุน RMF/LTF ตามลำดับ

ลักษณะการออมเงินเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย
ฝากธนาคาร	3.72
ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน	2.86
ทำประกันชีวิต	3.26
ลงทุนในกองทุน RMF/LTF	2.17
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	2.71
อื่น ๆ	3.58

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ต้องการให้นายจ้างเพิ่มเงินสมทบส่วนนายจ้าง
2. ใช้วิธีการออมโดยทำประกัน ม.39
3. ต้องวางแผนการออมก่อนเกษียณด้วยในขณะที่เราทำงานได้ถึงจะมีเงินใช้ที่เพียงพอ อย่ารอหรือพึ่งรัฐบาลเลยครับ
4. ต้องการให้ทุกบริษัทมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
5. ต้องการให้ประกันสังคมดูแลคนเกษียณในส่วนของค่ารักษาพยาบาลต่อด้วยเหมือนข้าราชการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.13) มีเงินออมสำหรับใช้ในยามเกษียณไม่เพียงพอ

มีเงินออม	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพียงพอ	110	26.83	28.87
ไม่เพียงพอ	271	66.10	71.13
ไม่ระบุ	29	7.07	
รวม	410	100.0	100.00

ผู้ที่มีเงินออมเพียงพอ มีความเห็นว่า

1. วางแผนไว้ล่วงหน้าโดยออมจากหลายวิธี
2. ประกันสังคมและจากรายได้ของตนเอง

3. มีเงินออมจากประกันสังคมและประกันจากประกันชีวิต
4. หลังเกษียณมีงานที่ภูมิลำเนาสำรองได้แล้ว
5. การออมเงินวางแผนเป้าหมายก่อนเกษียณ

ผู้ที่มีเงินออมไม่เพียงพอ มีความเห็นว่า

1. ตอนวัยทำงานต้องมีภาระในการดูแลครอบครัวและส่งเสียลูกเรียน
2. ค่าใช้จ่ายมาก มีหนี้สินกับธนาคารด้วย
3. ยังเก็บเงินไม่เพียงพอ
4. ค่าครองชีพสูงขึ้นทุกวัน แต่รายได้เท่าเดิมหรือไม่มาก
5. เราไม่สามารถทราบได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างเมื่อเราเกษียณอายุ ไม่ทราบว่าต้องใช้เงินเกินกว่าเงินที่เรามีอยู่ในขณะนี้หรือไม่

กว่าเงินที่เรามีอยู่ในขณะนี้หรือไม่

ความเห็นเพิ่มเติม

1. รายได้อาจไม่มากนักแต่ก็อยู่แบบพอเพียง
2. มีการจ้างงานผู้สูงอายุในอาชีพเดิม
3. เป็นเรื่องอนาคตซึ่งอาจผิดไปจากแผนที่วางไว้ได้ ซึ่งมีการออมเงินต่อเนื่องหากเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้นำเงินออมมาใช้ได้ ทำให้เงินออมอาจไม่เพียงพอ
4. เนื่องจากเป็นมายตั้งแต่ลูกยังเล็ก ทำให้ไม่มีเงินเก็บ เพิ่งเริ่มเก็บเงินได้หลังจากลูกเรียนจบแล้ว ดังนั้น สำนักงานประกันสังคมจึงควรพิจารณาให้ทั้งบำนาญที่เพิ่มขึ้นรวมถึงประกันสุขภาพโดยไม่หักเงินเพิ่ม

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่คิดว่ารายได้หลักหลังเกษียณ/ยามชราได้มาจากการ**ออมเงินด้วยตนเอง**มากที่สุด รองลงมา ได้มาจากการพึ่งสวัสดิการภาครัฐ การต่ออายุการทำงาน และการพึ่งพิงลูกหลาน ตามลำดับ

แหล่งรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
พึ่งสวัสดิการภาครัฐ	3.31
ออมเงินด้วยตนเอง	4.13
พึ่งพิงลูกหลาน	2.43
ต่ออายุการทำงาน	2.96
อื่น ๆ	3.89

ความเห็นเพิ่มเติม

1. มีการต่ออายุการทำงานสำหรับลูกจ้างที่มีสุขภาพแข็งแรง
2. แก่แล้วยังต้องทำงาน ดูแลสุขภาพให้ดีกว่า
3. ลงทุนทำธุรกิจส่วนตัว (สานต่อ)
4. ควรแบ่งเงินชราภาพเป็นก้อนให้ผู้ประกันตน เพราะเมื่อเกษียณอาจได้นำเงินก้อนนี้ไปทำประโยชน์อย่างอื่น เช่น ใช้นี้ หรือค้าขาย
5. ต้องหาอาชีพสำรองหลังเกษียณ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.44) เห็นด้วยกับการขยายอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพจากอายุ 55 ปี ออกไปเพื่อให้ผู้ประกันตนมีระยะเวลาในการออมเพิ่ม

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	219	53.41	56.44
ไม่เห็นด้วย	169	41.22	43.56
ไม่ระบุ	22	5.37	
รวม	410	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. สภาพร่างกายยังทำงานได้
2. เป็นการออมทางหนึ่งเพื่อเอาไว้ใช้ในยามเกษียณ
3. อายุ 55 ยังน้อยเกินไปที่จะเกษียณ
4. หลาย ๆ คนยังมีศักยภาพการทำงานเพื่อช่วยประเทศชาติ และเพิ่มระยะออมมากขึ้น
5. มีเงินออมหลังเกษียณเพิ่มมากขึ้น

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. จำเป็นต้องใช้เงินในการดำรงชีพสูงขึ้น
2. อายุ 55 ปี กำลังพอดีเพราะถ้ามากกว่านี้ประสิทธิภาพพลดลง
3. ควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิเร็ว ๆ
4. ต้องการเกษียณที่อายุ 55 ปี
5. ของเดิมดีอยู่แล้ว

ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.15) เห็นว่าอายุที่เกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพควรเป็นอายุ 60 ปี และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.64) เห็นว่าอายุเกิดสิทธิในอีก 10 ปีข้างหน้าควรเป็น 60 ปี

อายุที่เกิดสิทธิ (ปัจจุบัน)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	14	3.41	6.48
55	71	17.32	32.87
60	104	25.37	48.15
65	5	1.22	2.31
อื่นๆ	22	5.36	10.19
ไม่ระบุ	194	47.32	
รวม	410	100.00	100.00

อายุที่เกิดสิทธิ (อีก 10 ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	15	3.66	7.62
55	25	6.10	12.69
60	84	20.49	42.64
65	24	5.85	12.18
อื่นๆ	49	11.95	24.87
ไม่ระบุ	213	51.95	
รวม	410	100.00	100.00

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.47) เห็นว่าควรขยายอายุรับบำนาญชราภาพด้วยวิธีการสมัครใจมากกว่าการใช้วิธีบังคับ

วิธี	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สมัครใจ	207	50.49	83.47
บังคับ	41	10.00	16.53
ไม่ระบุ	162	39.51	
รวม	410	100.00	100.00

ความเห็นเพิ่มเติม

1. เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ควรจะได้เลือกได้
2. บางคนอาจอยากได้เงินบำนาญไปทำการค้าขายหลังจากเกษียณ
3. ควรมี 2 แบบคือจะเกษียณอายุ 55 ปี หรืออายุ 60 ปี ก็ได้แล้วแต่สมัครใจ
4. รายใหม่บังคับ รายเก่าสมัครใจ
5. ควรเป็นไปตามความสมัครใจของลูกจ้างเพราะเงินของพวกเขา

แนวทางการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 60.24) โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 คือ ควรดำเนินการขยายอายุรับบำนาญชราภาพตามหลักสากล รับบำนาญชดเชย หากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุรับบำนาญได้ (ร้อยละ 29.36) รองลงมาเห็นด้วยกับแนวทางที่ 3 คือ ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับเงินบำนาญในจำนวนเงินที่ลดลง (ร้อยละ 18.65) และแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง (ร้อยละ 12.23)

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 31.50) คือ คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไขและเงินบำนาญแบบเดิม

แนวทางที่เลือก	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
แนวทางที่ 1	103	25.12	31.50
แนวทางที่ 2	96	23.41	29.36
แนวทางที่ 3	61	14.88	18.65
แนวทางที่ 4	40	9.76	12.23
อื่นๆ	27	6.59	8.26
ไม่ระบุ	83	20.24	
รวม	410	100.00	100.00

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 1 (ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ) มีความเห็นว่า

1. ดิอยู่แล้ว
2. สภาพงาน แต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน
3. การทำงานของแต่ละบุคคลอาจมีความสามารถที่ไม่เหมือนกัน บางคนอาจทำงานไม่ไหวหากขยายอายุการรับบำนาญไป หากขยายอายุไปแล้วต้องออกจากงานก่อน อาจไม่มีเงินบำนาญใช้ตอนเกษียณ
4. เมื่ออายุมากกว่าอายุ 55 ปี มีโอกาสตัดสินใจเลือกตามความเหมาะสม ณ วันนั้น
5. เหมาะสมแล้ว

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 2 มีความเห็นว่า

1. อายุการส่งประกันสังคม อาจจะไม่ถึง แต่อายุความเป็นจริงอาจจะเยอะกลัวจนไม่สามารถทำงานต่อได้
2. สามารถให้ผู้ประกันตนได้ใช้ประโยชน์จากการรับบำนาญไม่มากนักน้อย
3. ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชดเชยในช่วงที่ไม่สามารถรับเงินบำนาญได้ในช่วงอายุระหว่าง 55 – 60 ปี คาดว่าน่าจะเป็นหนทางที่ดีต่อผู้ประกันตน
4. หลังเกษียณควรได้รับการรักษาพยาบาลฟรี เพราะได้จ่ายประกันสังคมมาตลอดการทำงาน
5. ระยะเวลาออมเพิ่มขึ้น เงินบำนาญมีผลตามไปด้วย

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 3 มีความเห็นว่า

1. ผู้ประกันตนได้มีเงินก้อนในการนำไปเป็นทุนในการประกอบอาชีพหรือชำระหนี้สิน
2. สามารถนำเงินก้อนไปลงทุน ความเสี่ยงน้อยลงเพราะยังได้รับบำนาญอยู่ถึงแม้จะได้จำนวนลดลง
3. ถ้าผู้ใดมีความจำเป็นต้องใช้เงินก่อนก็สามารถทำได้
4. เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะคนที่ส่งเงินประกันสังคมมาตั้งแต่ปี 2533 จะได้มีโอกาสนำเงินไปใช้ในบั้นปลายชีวิต
5. ในอนาคตไม่มีอะไรแน่นอนจึงควรได้รับเงินบำนาญไปก่อน

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 4 มีความเห็นว่า

1. เป็นการบังคับผู้ประกันตนใหม่เพื่อให้เกิดการออมในอนาคต
2. เพื่อความยุติธรรมและเหมาะสมเห็นว่าผู้รับบำนาญควรสามารถเลือกใช้สิทธิได้ ไม่ใช่การบังคับ
3. สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบได้เข้าใจก่อนและดำเนินการ
4. มีโอกาสเลือกรับทั้งสองอย่างและเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในการนำเงินมาใช้โดยขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละคน
5. เดิมกฎหมายประกาศไว้ที่อายุ 55 ปี เมื่อครบแล้วควรได้บำเหน็จส่วนหนึ่งเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ แต่ถ้ายังทำงานต่อไป เมื่อครบเกษียณก็ได้รับบำนาญตามส่วนค่ะ

ผู้ที่เลือกแนวทางอื่น ๆ มีความเห็นว่า

1. สะดวกรับแบบไหนก็ได้ถ้าส่งครบตามกำหนด แต่ให้แจ้งแนวทาง 1 2 3 4 แจ้งก่อน 3-5 ปี และเริ่มที่อายุ 55 ปีถ้าใครประสงค์รับที่อายุ 60 ปี ก็ได้
2. ให้ผู้ประกันตนสมัครใจเพื่อขยายอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ออมนานได้บำนาญมากขึ้น
3. หากปรับอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญมาที่อายุ 50 ปีไม่ได้ ให้คงไว้ที่อายุ 55 ปี แล้วเลือกรับสิทธิได้ตามแนวทางที่ 3
4. ไม่ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ เพิ่มทางเลือกการรับบำเหน็จหรือบำนาญได้ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้ประกันตน
5. ให้คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี และให้ผู้ประกันตนสามารถเลือกบำเหน็จและบำนาญได้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.06) เห็นด้วยกับการที่ผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	198	48.29	57.06
ไม่เห็นด้วย	149	36.34	42.94
ไม่ระบุ	63	15.37	
รวม	410	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. สามารถรักษาขณะเจ็บป่วยได้สิทธิตามเดิมทุกอย่าง
2. ในวัยเกษียณเป็นวัยที่ต้องเข้ารับบริการด้านสุขภาพมากที่สุด โดยในช่วงวัยทำงานซึ่งมีสุขภาพแข็งแรงอาจไม่ได้ใช้สิทธิในช่วงนั้น
3. ไม่เป็นการบังคับ
4. เนื่องจากการรักษาพยาบาลมีความจำเป็น
5. เพราะไม่แน่ใจสวัสดิการสังคมจากรัฐบาลจะสามารถใช้ได้ครอบคลุมหรือไม่

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. หลังเกษียณต้องการหาเงินไปรักษาสุขภาพเอง
2. ควรให้มีประกันสุขภาพเพิ่ม แต่ไม่ควรหักเงินบำนาญ

3. ควรถามความสมัครใจของแต่ละคนให้มีสิทธิเลือกได้ ไม่ควรบังคับใช้ทุกคน
4. ควรจะดูแลต่อ แต่ไม่ส่งเงิน
5. ไม่ควรหักบำนาญเพราะเงินที่จะได้รับน้อยอยู่แล้วและสามารถใช้ 30 บาท รักษาฟรีจากรัฐได้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.88) เห็นด้วยกับการปรับสูตรการคำนวณบำนาญจากค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย เป็นการคำนวณจากค่าจ้างเฉลี่ยตลอดอายุการทำงาน โดยปรับมูลค่าของค่าจ้างแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบันก่อนนำมาเฉลี่ย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	239	58.29	69.88
ไม่เห็นด้วย	103	25.12	30.12
ไม่ระบุ	68	16.59	
รวม	410	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ได้บำนาญมากกว่าเดิม
2. จะได้รับบำนาญที่สูงขึ้น
3. เหมาะสมแล้ว
4. ค่าจ้างช่วง 60 เดือนสุดท้ายอาจจะเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ทำให้ได้รับเงินบำนาญน้อย
5. เพราะกฎระเบียบที่ใช้ปัจจุบันกรณีออกจากงานก่อนและส่งเงินสมทบและฐานค่าจ้างค่อนข้างต่ำมากทำให้คนที่ส่งเงินสมทบมาก่อนหน้านี้เสียเปรียบ

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ควรใช้ค่าจ้าง 60 เดือนสุดท้ายเพราะมูลค่าจะสูงกว่า
2. ค่าจ้าง 60 เดือนสุดท้ายส่วนใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้ว
3. เงินค่าแรงในอดีตถูกมาก ๆ จะทำให้ค่าเฉลี่ยออกมาน้อยทำให้ผู้ประกันตนเสียผลประโยชน์
4. คำนวณเฉลี่ยตลอดอายุการทำงานจะได้รับน้อยลง
5. ถ้าผู้ประกันตนรู้ข้อมูล จะออกจากระบบกันมาเพื่อรักษาสิทธิของผู้ประกันตนให้ได้รับเงินบำนาญชราภาพที่มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรออกกฎหมายบังคับนายจ้างให้พนักงานมีเงินออมเมื่อลาออกจากงานจะได้ไม่ลำบาก ขณะนี้บางบริษัทยังไม่มีระบบเงินออมให้พนักงาน และบำนาญเมื่อผู้ประกันตนเสียชีวิตควรให้ทายาทรับต่อ
2. หลังจากกรณีเกษียณชราภาพ จะได้มีการรักษาประกันสุขภาพโดยการใช้มาตรา 39
3. เพิ่มเงินสมทบจาก 15,000 เป็น 20,000 บาท
4. ในกรณีตายควรจะได้ค่าทำศพ 40,000 บาท เหมือนกันไม่ใช่ได้แค่ 100 เท่าของเงินเดือนชราภาพ และให้คุ้มครองตลอดชีวิต
5. อยากให้ประกันสังคมดูแลด้านสุขภาพไปตลอด

